

Tots implicats en l'evangelització

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Estimats diocesans,

L'evangelització és responsabilitat de tot cristià. Ja ha quedat enrere el temps en què es pensava que predicar l'Evangelí era només cosa dels bisbes o els sacerdots. Cada cristià, pel fet de ser-ho, ha de ser transmissor de la fe. L'arrel de l'enviament es troba en el nostre baptisme. El dia que rebem les aigües del baptisme comencem a ser deixebles de Jesús. Però tot deixeble esdevé immediatament testimoni del que ha vist i sentit, del que ha experimentat. És impossible haver trobat la llum i no voler-la compartir amb els altres; qui té el seu cor ple de joia, la contagia als altres; no es pot ser seguidor de Jesús i no explicar què s'ha experimentat. El papa Francesc diu sovint que tot deixeble és missioner: «en virtut del baptisme rebut, cada membre del Poble de Déu ha esdevingut deixeble missioner» (EG 120).

Ser missioner no depèn de la funció que es té a l'Església, ni de la formació que pugui tenir una persona, ni del seu estat de vida. Cada batejat és enviat; en cada un actua la força de l'Esperit, que impulsa a evangelitzar. Per això, no es pot ser deixeble de Jesús sense ser alhora missioner. M'agradaria que cada cristià de Solsona se sentís veritablement implicat i compromès en la tasca d'anunciar Jesucrist i que, junts com a Església, ens poséssim al servei d'aquesta missió apassionant que hem rebut del Senyor.

Per tant, hem de créixer com a evangelitzadors. Creixem, en primer lloc, en la mesura en què visquem una experiència profunda de tracte amb Jesucrist i de relació personal amb ell a través de l'escolta de la seva paraula, la pregària, la recepció dels sagraments i la pràctica de les virtuts, especialment la caritat. És important també tenir cura de la formació dels cristians, la qual ha de ser

integral, és a dir, ha d'abastar tots els aspectes de la vida cristiana. En tercer lloc, crec que és fonamental viure el sentit de pertinença a l'Església, perquè hom no pot ser testimoni de Jesucrist de manera aïllada i independent, sinó unit a altres cristians, essent pedra viva de l'edifici espiritual que és l'Església (cf. 1Pe 2,5). Perquè tots ens sentim membres actius de l'Església serà important fomentar la participació de tothom en la vida i missió de l'Església, que no pot quedar en mans d'una elit clerical. A això ens està impulsant el Sínode dels bisbes, que estem celebrant en la seva fase diocesana. Com a Església ens hem de preguntar també com podem oferir un testimoni més clar de l'Evangelí.

En qualsevol cas, la missió evangelitzadora no es pot postergar. Les imperfeccions i les deficiències que trobem no poden ser una excusa, perquè és urgent anunciar l'Evangelí. «Tots som cridats a oferir als altres el testimoni explícit de l'amor salvífic del Senyor, que més enllà de les nostres imperfeccions ens ofereix la proximitat, la Paraula, la força, i dona un sentit a la nostra vida» (EG 121).

